

PARTIČKA

Prima má prima Partičku!

Pondělní večery po dvaadvacáté hodině patří na Primě už několik týdnů improvizaci zvané Partička. Jde o zábavnou show, kde nikdo dopředu netuší, co se bude dít. Čtveřice herců se týden co týden objevuje na televizních obrazovkách, aby pobavila sebe i televizní diváky. Herci jsou takřkajíc vhozeni do vody a netuší, co se bude odehrávat. Herci hrají množství her, které jim mají pořádně zkomplikovat život a záleží jen na nich, jak si v dané chvíli poradí. A právě spontánnost a umění improvizace dělá z každého dílu jedinečnou událost, která se nedá nacvičit, ani zopakovat. Je to kouzlo okamžiku, které vzniká přímo před kamerou.

Důležitou součástí Partičky je zadavatel témat – moderátor. Moderátor, tuto roli v Partičce zastává Daniel Dangl, má za úkol herce nejen inspirovat, ale zároveň dostat i do úzkých, aby předvedli, co v nich doopravdy je. Na svém stole má zvonek, kterým spouští a ukončuje hry, případně s ním do her přímo vstupuje a mění okolnosti, které musí herci vždy respektovat. Moderátor je tak režisérem celého pořadu. Udává tempo a zároveň plní úlohu rozhodčího. Kromě toho uvádí každou hru tak, aby jí diváci rozuměli a bavili se na improvizčních schopnostech herců.

Formát: 30 min

Periodicita: 1x týdně

Hrají: Richard Genzer, Michal Suchánek, Ondřej Sokol, Igor Chmela, Daniel Dangl

Příklady her:

Her hraných v Partičce je několik desítek a pro pestrost každého pořadu se vždy obměňují. Každá hra je jiná a poskytuje hercům vyniknout v jiné oblasti. Pro příklad některé uvádíme:

„Ruce“

Hrají dva herci. Jeden zná téma a druhý ne. Ten, co téma zná, se schová za toho, co ho nezná a vystrčí před něj své ruce. Rukama poté gestikuluje o zadaném tématu. Ten, co téma nezná musí zjistit, co vlastně chtějí „jeho“ ruce říci. Činí tak, ale tak přesvědčivě, jako by věděl, o čem je řeč.

„Blázni“

Hrají všichni čtyři herci. Tři jsou „blázni“ a jeden je normální. Normální jde za scénu, aby neslyšel, jaké „choroby“ mají tři blázni. Dostanou téma a během něho musí „normální“ zjistit, jaké mají jeho kolegové choroby.

„Dabing“

Hru hrají všichni herci a dabují scénu ze známého filmu, podle libovolného tématu, které vznikne spontánně. Mohou si to vícekrát zopakovat a postavy si vyměnit.

„Překlad“

Hru hrají dva herci. Jeden téma zná a v cizím jazyce ho musí vyprávět divákům (cizí řeč v tomto případě znamená imitaci – herec jazyk neovládá). Aby diváci, kteří téma znají, rozuměli vypravěči, dostane vypravěč „překladatale“. Překladatale ovšem netuší, jaké je téma a samotnému vypravěči nerozumí ani slovo. Je na jeho fantazii a intuici, aby se pokusil uhádnout, co jeho kolega vlastně vypráví.

„Píseň pro diváka“

Moderátor vybere náhodného diváka a na základě kusých informací, které o něm zjistí, musí herci složit text a zazpívat písničku.

Profily herců

Michal Suchánek (*1965)

Vystudoval herectví na pražské konzervatoři a poté začínal v divadle Františka Ringo Čecha. Působil také v Národním divadle, kde se objevil např. jako Smítko ve hře Marná láska snaha nebo jako Sloužící Nejvyššího soudce ve hře Král Jindřich IV.

Do diváckého podvědomí se však dostal především díky svým televizním a filmovým rolím. Zahrál si např. ve filmech Sněženky a Machři (1982), Proč? (1987), Tankový prapor (1991), Ještě větší blbec, než jsme doufali (1994), Bylo nás pět (1994) nebo v seriálové pohádce Arabela se vrací (1990).

Michala Suchánka nejvíce proslavil populární pořad Tele Tele, vysílaný od roku 2000, ve kterém se objevuje spolu s R. Genzerem, V. Žilkovou a J. Cardou a dále Mr. GS. Kromě herectví se také věnuje moderování (většinou moderuje s R. Genzerem). Michal Suchánek má syna Jáchyma (1991) a dceru Bereniku (1997).

Richard Genzer (*1966)

Jeho otec z něj chtěl mít fotbalistu, ale Richard se rozhodl pro studium tance na pražské konzervatoři (podle vlastních slov „kvůli holkám“). Tam poznal svého dlouholetého kamaráda a kolegu Michala Suchánka. Po absolvování konzervatoře ho angažovala tehdejší slavná pražská taneční skupina UNO. Po deseti letech účinkování v UNO ukončil a dal se na muzikálové herectví. Nejdříve ho angažovali producenti muzikálů. Hrál v Krysařovi, West Side Story, Draculovi. Jeho posledním muzikálovým počinem byli zatím Tři mušketýři. V muzikálech většinou zpodobňuje komické role.

Richarda Genzera asi nejvíce proslavil populární pořad Tele Tele, vysílaný od roku 2000, ve kterém se objevoval spolu s M. Suchánkem, V. Žilkovou a J. Cardou. V roce 2005 si zahrál roli prodavače v úspěšné komedii Kameňák 3.

Věnuje také moderování (ve dvojici s M. Suchánkem). Za manželku si vzal zpěvačku Ludmilu Finkovou, s níž má dceru Viktorii a syna Matyáše.

Igor Chmela (*1971)

Je v angažmá Divadla Na zábradlí od roku 2002. Po absolvování studia herectví na DAMU se stal členem souboru Národního divadla. Poté byl v angažmá v Dejvickém divadle. V roce 1998 hostoval v Divadle Na zábradlí v inscenaci Petra Lébla Plukovník Pták (1998), od podzimu 2002 je stálým členem uměleckého souboru DNZ. Od 1. ledna 2007 je členem Umělecké rady Divadla Na zábradlí.

V současnosti ho můžete vidět v inscenacích:

Ambrózie (role Heringa), Nebe nepřijímá (role Kollera, Chór), Cesta hořícího muže (role Martyho), Komplic (role Doca), Zázrak v černém domě (role Dušana), Ředitelé (role Jana Florence), Platonov je darebák! (role Platonova).

Na poli filmu debutoval v komedii režisérské dvojice Pavla Göbla a Romana Švejdy Ještě žiju s věšákem, plácačkou a čepicí (2005). Dále si zahrál v psychologickém dramatu

Roberta Sedláčka Pravidla lži (2006), v komedii Davida Ondříčka Grandhotel (2006), v tragikomedii Alice Nellis Tajnosti (2007) a ve filmu Petra Zelenky Bratři Karamazovi (2008).

Ondřej Sokol (*1971)

Studoval herectví a režii na pražské DAMU. Jeho prvním angažmá se stalo divadlo v Mladé Boleslavi, poté hrál například v Národním Divadle, a od roku 1998 se stal členem svého vysněného Činoherního klubu, kde režíruje a hraje dodnes. Je nositelem Ceny Thálie pro umělce do 33 let, člen nadace Alfréda Radoka (hra roku: Osiřelý Západ v Činoherním klubu, inscenace roku: Hrdina Západu v Činoherním klubu) ceny Sazky a Divadelních novin a dalších. Při režírování pořadu TELE TELE se seznámil s Michalem Suchánkem a Richardem Genzerem a jejich spolupráce trvá dodnes. Má dvě děti, Ester a Adama.

Daniel Dangl (*1975)

Slovenský herec, scénárista, režisér, moderátor. Po ukončení studia na středním odborném učilišti polygrafickém úspěšně složil zkoušky a byl přijat na Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, obor herectví. Po absolutoriu v roce 1997 působil dva roky v Košicích. Od středoškolských let až do současnosti spolupracuje s bratislavským divadlem LUDUS. Účinkuje rovněž v divadlech GUnaGU a Štúdiu L + S. Na prknech této originální scény hraje v komedii Najšťastnejší z troch. V roce 2000 ztvárnil jednu z vedlejších rolí v česko-slovenském koprodukčním filmu Krajinka. Na Slovensku je známý a oblíbený zejména jako protagonista televizních show S.O.S. a Partička. Je ženatý, má dvě děti a s rodinou žije v Ivánke pri Dunaji.